

Letnja večak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto 4.—
za pol leta 2.—
za četrti leta 1.—

Maročnina se pošilja
upravnosti v tiskarni
sv. Cirila, korodke
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odgovoda.

Deležniki katol. tis-
kownega društva do-
mavajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 17.

V Mariboru, dne 23. aprila 1903.

Tečaj XXXVII.

Govor poslanca Žičkarja

v štajerskem dež. zboru dne 17. t. m.

Visoki deželni zbor! Že v finančnem odseku sem navedel razloge, zakaj zastopniki slovenskega ljudstva na Štajerskem ne morejo glasovati za dovoljenje začasnega proračuna. Tukaj še hočem samo nekatere ponoviti.

Z deželnim denarjem, h kateremu doprinašajo Slovenci skoraj polovico, se še zmiraj podpirajo ponemčevalni zavodi in društva. Omenim naj samo nemške »študenten-hajme«, nemški »šulferajn« in »sidmarko«. Z našim denarjem toraj se dela za naše ponemčevanje.

Na te moje pritožbe mi je odgovoril grof Kottulinsky v finančnem odseku: »Ti nemški zavodi delajo samo proti poslovenjenju.« Kako da more gosp. poslanec grof Kottulinsky to svojo trditev dokazati, tega seveda ni razodel, in tega tudi nikoli ne more dokazati, da bi Slovenci hoteli nemške kraje posloveniti. Bili bi veseli, ako bi videli, da nam je naš naroden obstanek zajamčen.

Drugi vzrok, da glasujemo proti, je ta: Deželni odbor štajerski še ima vedno navado, da dopisuje slovenskim občinam in okrajem v nemškem jeziku. V tem oziru se mi Slovenci opravičeno pritožujemo ne samo proti deželnemu odboru, ampak tudi proti vsem cesarskim uradom.

Usojam si dalje ekselenco, gospoda ces. kr. deželnega namestnika opozoriti na nepravilno postopanje okrajnih glavarstev, ki

pošiljajo slovenskim, nemščine nevečim mladičem nemške pozivnice za nabor in slovenskim občinam nemške dopise. Mi še vedno zaupamo v pravicoljubje ekselence gospoda deželnega namestnika, da v tem oziru vendar enkrat kaj ukrene. Dokler trpijo te nepostavne razmere, ne moremo mi Slovenci zaupati niti deželnemu odboru niti vladi.

V finančnem odseku mi je tudi rekел dr. Deršata: »Slovenci bi bili sami oškodovani, če se proračun ne dovoli.« Na to mu samo to odgovorim: V vseh parlamentih je navada, da mora skrbeti večina zastopnikov za dovoljenje proračuna, pa ne manjšina.

Politično zborovanje v Podsredi.

Zborovanje kozjanskega političnega društva preteklo nedeljo v Podsredi zapisali bomo pač z zlatimi črkami v zgodovino naših zborovanj. Malokedaj smo videli toliko ljudi zbranih kot tokrat. Prišlo jih je iz kakih 10 občin do 300 mož in mladeničev, a trg Podsreda je bil ta dan ves na nogah. Stara šola, kraj zborovanja, oblekla se je zelo praznično, zavane so plapolale raz poslopja, zborovalna soba je bila okusno okinčana. Streljanje iz topičev pa je glasno razodevalo veselje Pod-sredčanov nad tolikim številom odličnih gostov iz raznih krajev.

Predsednik društva ob pol 4. uri pozdravi s prisrčnimi besedami natlačeno polno prostorno sobo zborovalcev v prvi vrsti dičnega

našega drž. in dež. posl. g. J. Žičkarja in da istemu besedo. V prav poljudnem govoru razvija nato g. poslanec politični položaj Slovencev in svoje delovanje v državnem in deželnem zboru. Nas je kajpada najbolj zanimalo zvedeti kaj o dogodkih zadnjih dni v deželnem zbornici graški. Gospod poslanec omenja kako čudno so se zasukale stvari pri volitvi v deželnem odboru. Medtem ko nemški konservativci niso hoteli glasovati za slovenskega odbornika, prišel je znani »Bauernbündler« baron Rokitansky k slovenskim poslancem in jim ponudil, da hočejo on in njegovi somišljjeniki glasovati za Slovence Robiča, a slovenski poslanci naj potem glasujejo za njega kot namestnika in tako se je potem zgodilo, da je bil g. Robič izvoljen s 14. glasovi, a župnik Holzer jih je dobil le osem.

Hudo so se potem sprijeli poslanci zradi nemškega ženskega učiteljišča v Mariboru in sta v debatu posegla slovenska poslanka gg. Žičkar in dr. Hrašovec, seveda, kakor je bilo že naprej videti, brezvsečno. Po dobro uro trajajočem govoru sledilo je burno odobravljanie in se je g. poslancu na predlog predsednika društva izrekla srčna zahvala za njegovo trudopolno delovanje in neomejeno zaupanje.

Drugi govornik, g. Jančič iz Kozjega, zavil je resne resnice v šaljivo obleko in nas podučil, koga se imamo držati v sedanjih, skrajno nevarnih časih, držati se onih mož, ki delajo tako v prid ljudstva kakor naš poslanec g. Žičkar, ne pa onih, katere nam

Listek.

Kako je Kalinov Pepček med lizal.

Kalinov Pepček ni bil ravno posebno prebrisane glave, zato je imel pa drugo lastnost, akoravno ne moremo trditi, da bi bila posebno dobra, bil je namreč grozno sladkosneden. Ako je materi Kalinovi zmanjkalo iz kleti jabolk, ali iz posode vrhnja, obdolžili so navadno Pepčeka, in ne rečemo, da bi se bili kedaj motili. Posušeno sadje in orehe je znal iztakniti, naj so je tudi mati skrili še tako dobro.

Nekega dne, ko so sedeli Kalinovi ravno pri obedu pod košato hruško na vrtu, so se pri sosedu rojile čebele. Nekako sama ob sebi je prišla gorovica do čebel, do medu in njene sladkosti.

Pepčeku so se kar sline pocedile. Medu še ni okušal nikoli. Kako pač mora biti dober! Kako bi le prišel do njega? Te misli so mu celo popoldne rojile po glavi. Komaj je čakal večera, da bi se kaj zmenil o medu s hlapcem Jakom, kateremu je posebno zaupal, akoravno ga je ta že večkrat zvabil na limanice.

Ko sta zvečer po opravljeni večerni molitvi legla Pepček in Jaka k počitku, spala sta namreč v konjskem hlevu in sicer skupaj,

kakor je to tu in tam še vedno slaba navada, začne boječe in skrivnostno Pepček:

»Jaka!«
»Kaj pa hočeš, Pepček?«
»Jaka, ali si ti že kedaj jedel med?«
»O seveda, jedel sem ga jedel!«
»Jaka, ali je res med tako sladak in dober?«

»Veliko slajši je od sladkorja in od potice in orehov!«

Kratek pomolk.

»Jaka!« začne zopet Pepček, »kje si ga pa dobil, ker doma nimamo čebel?«

»Pri sosedu. Prišel sem lani v jesen tje, ko je ravno čebelam med jemal; tudi meni ga je namazal na rezljaj kruha prav na debelo. To ti je bila jed!«

Kratek pomolk.

»Jaka, veš kaj, jaz bi tudi rad enkrat pokusil, kakšen je med!«

»Pojd enkrat sosedu poprosit, on ti bo gotovo dal kaj medu, saj ga še ima.«

»Veš, Jaka, nič si kaj ne upam k sosedu, ker sem imel zadnjič našo plavco v njegovem zelniku, bojim se, da bi me znal s čim drugim namazati, kakor z medom.«

»Po takem pa ni druge pomoći, pošali se Jaka s Pepčekom, »kakor da greš na sosedov vrt in panjevo luknjo oližeš; med bo kar pritekel, čebele pa tako spijo po noči.«

Po tem dovitipu je Jaka kmalu sladko zaspal, Pepček pa ni mogel zatisniti očesa.

»Med, med, ta beseda mu ni šla iz glave. Ko bi imel toliko medu v ustih kakor v mislih in glavi, imel bi ga dovolj za celo življenje.«

»Čebele spijo po noči, dejal je Jaka, on že zna, noč je temna, kaj ko bi šel nocoj lizat med,« misli Pepček; in ta misel se mu je zdela vedno bolj pametna in vedno manj nevarna, dokler se ni odločil jo tudi izpeljati.

Rahlo je zlezel izpod skupne odeje, tiho vzel svoj jopič, kateri je zraven postelje visel na klinu ter se izmuznil iz hleva. Vrata so sicer nekoliko zaškripala, pa Jaka, hvala Bogu, tega ni slišal v trdnem prvem spanju.

Varno se je splazil Pepček za plotom do kraja, kjer je na drugi strani stal sosedov čebelnik, oprezno je preplezal ograjo.

Pritava do ulnjaka, spusti se na roke in kolena ter tiplje varno po prvem panju. Kmalu najde uhodno luknjo za čebele. Varno začne lizati, pa potegnil je z jezikom ob nekaj ostrega. Panjeva luknja je bila namreč zadelana večinoma s preluknjano kovinsko ploščo in ob ostrem robu luknje si je Pepček ranil svoj jezik. — Še parkrat potegne z jezikom varno in oprezno, pa vse je tiho in mirno v panju, tudi zaželenjega medu ni.

posebno ob času volitev priporoča neki spodnještajerski v slovenskem jeziku pisan, a nam povsem nasproten časnik. Posebno se je občinstvu dopadlo, ko jim je govornik razpravljal, kako prekanjeno ta nemčurski slovensko pisani časnik volilice v svoj tabor vabi. Nasprotniki storijo, pravi govornik, kakor je baje neki ruski kmet storil. Ker nje-gove krave niso hotele blatne rujave krme jesti, izumil si je sledeči pripomoček: Naročil je pri steklarju zelene očali; ko jih nataknal kravam na oči, začnejo, meneč, da imajo najboljšo zeleno krmo pred seboj, prav slastno položeno krmo vživati. Enako ponujajo naši narodni in verski nasprotniki slovenskemu ljudstvu raznobarvane časnike in po njih za poslance može, ki sicer po volilnih shodih mnogo obetajo, pa da bi v slučaju izvolitve kaj izpolnili, pač malo sposobnosti kažejo.

Tretji govornik g. Cerjak iz Rajhenburga govoril v zbranih besedah o slovanski vzajemnosti. Beseda mu je šla iz srca in našla tudi pot v srca poslušalcev, kar je pokazalo dolgo-trajajoče ploskanje zborovalcev ob koncu govora.

Zadnji govornik domači gospod župnik Tomaz pokazal nam je s svojim prepričevalnim govorom imenitnost kmetskega stanu. Imeniten je, ker je najstarejši stan na svetu, imeniten je tudi zato, ker je steber dežel in držav. Se kmetu dobro godi, se tudi vsi drugi stanovi dobro počutijo. Le oni je dober kmet, ki je veren. Žalibog, da kmetski stan propada. Najhujši njegov sovražnik je laži-liberalizem. Liberalci skovali so postave, ki škodijo kmetskemu ljudstvu. Hočeju mu vzeti vero, zato govorijo zoper cerkev, papeža, škofe in duhovnike. Govornik svari pred njimi, posebno ob času volitev se jih moramo izogibati. Ta govor naredil je na vse zborovalcev jako dober vtis.

Obžalovali smo vsi, da nismo mogli poslušati g. d. r. Jankoviča, ker je bil službeno zadržan se shoda vdeležiti.

Soglasno bile so potem z velikim navdušenjem sprejete naslednje resolucije:

I. Obžalujemo, da je deželni zbor sklenil ustanovitev nemškega ženskega učiteljišča v Mariboru na deželne stroške. Mi pa uvidevamo v tem, da ta ustanovitev služi le za ponemčevanje Spod. Štajerja ter zahtevamo od visoke c. kr. vlade, da ne dovoli temu, za slovenski narod krivičnemu zavodu, pravice javnosti.

II. Obžalujemo, da oblastva dopisujejo le v nemškem jeziku slovenskim, tega jezika popolnoma nezmožnim strankam, kakor se je tudi to zadnjič zgodilo s pozivnicami slo-

venskim mladeničem k vojaškemu naboru. Krvni davek mora Slovenec plačevati, a pravice v slovenskem jeziku nima nobene; zato naj poslanci vedno na to delajo, da se v prihodnje dopisuje županstvom in našemu ljudstvu v obče le slovenski.

III. Politično društvo protestuje proti grdi pisavi »Marburžanke«, ki imenuje Slovence ljudstvo roparjev, ljudožrcev in divjakov itd. ter obžaluje, da c. kr. državno pravdništvo kaj takega dopusti. Ob enem pa bo slovensko ljudstvo izvajalo iz tega gotovo posledice proti onim nemškim trgovcem in obrtnikom, kateri naročujejo in se ljudstvu vsiljujejo časnike, ki blatio naše narodne svetinje.

Predsednik političnega društva se po tri ure trajajočem zborovanju ob pol 7 uri zahvali vsem gg. govornikom za izborne govore, zahvali vsem navzočim za obilno vdeležbo, posebno še vrlim Podsedčanom za prisrčni sprejem, ter pokliče k sklepu zborovalcev, naj kot verni katoličani in dobrì Avstrijani zaklicijo jubilantoma sv. Očetu Leonu XIII. in presvitlemu cesarju Frančku Jožefu trikratni »živio« in temu povabilu se je z navdušenostjo odzvalo na stotine grl.

Deželni zbor štajerski.

V prvi seji dne 16. aprila so se izvolili nekateri odseki. V vsak odsek je bil izvoljen po jeden slovenski poslanec in sicer: v finančni odsek Jos. Žičkar, v deželnemu kulturnemu odsek dr. Fr. Juršela, v občinski odsek dr. Hrašovec, v učni odsek dr. Dečko, v peticiji odsek Roškar, v železničnem odsek Vošnjak.

Precej prvi dan se je zbral ob 4. uri popoldne finančni odsek, da se posvetuje o stroških in dohodkih za drugo polovico tekočega leta. Deželni odbor je predlagal, naj se po tej meri, kakor za l. 1902, pobirajo deželne doklade tudi skozi celo leto 1903, ker ni mogoče v treh dneh napraviti natančnega proračuna za celo leto. Če se meseca novembra in decembra skliče deželni zbor k daljšemu zasedanju, se pa lahko naredita proračuna za l. 1903 in 1904 ob enem.

K besedi se je oglasil poslanec Žičkar, ki je govoril v bistvu isto kakor potem v javni seji deželn. zborna. Govor Žičkarjev izjavne seje prinašamo na uvodnem mestu.

Predlog deželn. odbora, da se pobirajo davki do konca tega leta, se je sprejel s 6 proti 3 glasovom (Rokitanski, Wagner in Žičkar).

Bežal je med velikim krikom domov v hlev, kjer se je Jaka zbudil, ter ga vprašal, zakaj tako divja. A ko je napravil luč in videl Pepčeka vsega od čebel obdanega in opikanega, spoznal je takoj, kaj se je zgodilo. Ni si mogel kaj, da se ne bi glasno smejal. Izruval mu je, kolikor mogoče, žela iz lica ter ga obvezal z mokro ruto.

Pepček ga stokaje prosi, naj tega nikomur ne pripoveduje. A ni se dalo tajiti. Ker je imel drugi dan Pepček ves obraz otekel in jezik tako debel, da še govoriti ni mogel, moral je Jaka povedati nočni dogodek.

Kdor ima škodo, ni mu treba skrbeti za sramoto. — Pepčekovo tatinško poskušnjo so izvedeli tudi hitro drugi in marsikatero bridko in zbadljivo je moral požreti.

Sedaj pa, ko je dorastel, ga neki ni prav varno vprašati, kako je kaj bilo, ko je hodil po med.

Tako je Kalinov Pepček lizal med prvo in zadnjokrat v svojem življenju, ker sedaj mu ni na celem svetu nič bolj zopernega kakor — med.

Autorič.

Sala prvega aprila.

(Resnična zgodba od 1. 1899 v Ankoni.)

Stara navada je, da se prvega aprila prijatelji med seboj zvodijo na led v posmeh

Nemško žensko učiteljišče v Mariboru.

Obadva odseka: finančni in naučni odsek sta se skupno posvetovala o novem nemškem ženskem učiteljišču v Mariboru.

Ta zavod se je lani ustanovil od dežel. zborna samo le začasno in se je takrat sklenilo, da se stalno ustanovi le pod temi tremi pogoji:

1. Če mariborsko mesto da primerno podporo;
2. če podeli država povoljni prispevek, in 3. če država obljubi ustanoviti na svoje stroške učiteljišče za Zgor. Štajer.

Poslanec Žičkar je potem, ko je deželni odbornik dr. Kokšinek vtemeljeval predlog deželnega odbora, pobijal ustanovitev privlčno tako-le:

Od treh pogojev, pod katerimi bi se naj ta zavod ustanovil stalno, se dva nista izpolnila. Država je izjavila, da ne da nikakoršne podpore in da novega učiteljišča noče — vsaj zdaj ne — ustanoviti za Zgor. Štajer. Dežela bi morala torej sama prevzeti občutno breme okoli 15.000 kron na leto. Tu se moramo vprašati: ali je res treba tega novega bremena? Ali so opravičeni ti novi stroški? Jaz trdim odločno: ne!

Vsa v Mariboru že imamo žensko učiteljišče pri šolskih sestrah. Ta zavod se dobro obiskuje; vodstvo tega učiteljišča je dobilo vsako leto od pristojne državne šolske oblastnine pohvalo za dobre vspuhe. Tu mislim bi primerno in bi si dežela prihranil lepih stroškov, če stopi v dogovor z zavodom šolskih sester ter mu da primerno deželno podporo za vzdrževanje njihovega ženskega učiteljišča.

To novo žensko učiteljišče bo nemško. Kajti slovenčina se poučuje tam le kake tri ure na teden. Tu pač vsakdo spozna, da gojenjam na tem zavodu ni mogoče naučiti se toliko slovenščine, kolikor jim je treba, da zamorejo potem vspešno poučevati slovenske otrocke.

V Mariboru se nahaja tudi nemško učiteljišče za učitelje. Tam se slovenčina poučuje po štiri ure na teden v vsakem letniku. A vkljub temu tudi ta zavod ni slovenski, temveč nemški.

Po vsem slovenskem Spod. Štajerskem gre samo le jeden glas: po tem ženskem nemškem učiteljišču se imajo ženske učiteljice izgojevati, katere svoje naloge ne bodo mogle rešiti, temveč bodo le za ponemčevanje slovenskega ljudstva. Iz teh razlogov budem glasoval proti temu predlogu.

Poslancu Žičkarju je ugovarjalo zaporedoma več nemških poslanec in sicer: grof Stürgkh, dr. Hofmann, Erber, Stallner, grof Lampert in Einspinner. Odgovarjal je vsakemu.

Erber je trdil, da je moško učiteljišče v Mariboru slovensko, ker so učitelji sami Slovenci. Temu je odgovoril Žičkar: Ko bi res bili vsi tamnojni učitelji sami Slovenci, ostane učiteljišče vendar nemški zavod, ker se vsi predmeti prednašajo v nemškem jeziku.

Poslanec Hofmann je našel, da Žičkar ni dokazal, da bodo nove učiteljice iz nemškega učiteljišča nezmožne poučevati po slovenskih šolah. Temu je rekel: To je vendar jasno kot beli dan, da bodo nezmožne, če se pa poučujejo nemški v predmetih, katere imajo poučevati v slovenščini. Kaj bi Vi, gospoda iz Sredn. ali Zgor. Štajerja, rekli, če se nastavijo pri Vas učiteljske moći, katere so se učile samo v slovenskih ali hrvatskih šolah? Bodo zamogli taki učitelji Vaše nemške otroke zadostno poučevati? itd. itd.

Nemški katoliški poslanci so glasovali za ta ponemčevalni zavod. Združeni učni in

»Menda je pa ta prazen«, misli si Pepček, ko se spomni, da ni videl iz vseh panjev letati čebel, ko je zadnjič lukal prek plota.

Plazi k drugemu. Spet začne lizati ob luknjo in res mu je vdaril v nos prijeten duh.

»Aha, tukaj bo medu«, si misli ter začne še bolj krepko lizati. — Kar začne v panju nekaj šumeti. »Aha, glej ga, že teče, ga že slišim!«

Še parkrat oblizne pričakovaje sladke jedi, kar ga nekaj strašno v jezik zaskeli. Čuti nekaj košmatega v ustih, hitro začne pljuvati in vikati: »Au, au, joj, joj!« Zbudil je namreč čebele iz ponočnega spanja. Radovedne in nejevoljne so prihrumele k luknji, in ko je Pepček spet prav krepko obližnil, dobil jih je kakih pet do šest v usta, kjer so ga seveda neusmiljeno opikale. Pa Bog mu je za njegovo sladkosnedno tativino prihranil še drugo kazeno.

Ko se je Pepček v veliki bolečini hitro obrnil od ulnjaka, trčil je ob neki stol, katerega prej ni videl; in na tem stolu je bil slaminat panj, v katerega je po dnevu spravil sosed novi roj. Stol se je prevrgel in koš se je z razburjenimi čebelami vred poveznil Pepčeku rayno na glavo.

Čebele so ga jele pikati in Pepček je začel kričati ter divje biti okoli sebe, otepajoč se majhnih pa hudih sovražnikov.

drugih. V mestu Ankona na Laškem se je prigodila l. 1899 na ta dan prav izvirna šala.

Neki višji mestni uradnik je s svojimi prijatelji na večer 31. marca sedel prav dolgo v noč pri dobri vinski kapljici. Vsi so ga dobili pod klobuk, največ pa omenjeni uradnik. Ko so šli čez trg domov, začel se je imenovani gospod tako nevarno gugati, da so morali njegovi prijatelji poklicati izvoščeka, s katerim so zamogli velespoštevanega varno spraviti v njegovo samsko stanovanje. Med vožnjo pa je spremljevalcem spečega uradnika šinila v glavo hudomušna nakana. Izvoščeku so rekli, da si je njihov prijatelj zlomil nogo, ter so ga naprosili, da jim je pomagal uradnika nesti v njegovo sobo.

Ko so ga spravili v posteljo, obvezal je zdravnik, kateri je bil tudi med veseljaki, uradnikovo nogo z malto na prav strokovna umetni način. Strežaju uradnikovemu so zauzazali, da naj čuje ob postelji svojega gospoda, ker si je ta zlomil nogo. — Sicer je že drugače vse v redu, zagotovili so strežaju, le ganiti se ne sme bolnik niti najmanj. Pred poldne bode pa že gotovo zdravnik še sam prišel in potrebno ukrenil. — Tovariši so se podali vsak na svoj dom, da so si tudi v spanju nekoliko prezračili precej polne glave.

Mislili so seveda, da bo šala z uradnikom

finančni odsek je sprejel z vsemi proti Žičkarjevemu glasu predlog deželnega odbora za ustanovitev te nove ponemčevalnice na deželne stroške.

Seja dne 17. in 18. aprila.

Proti predlogu deželnega odbora, naj se pobirajo deželne doklade do konca leta 1903, se je oglasil k besedi v zbornici 17. aprila poslanec Žičkar, kateri je v imenu Slovencev izjavil, da ne morejo glasovati za ta predlog. Govor prinašamo na prvem mestu. Proti so glasovali Slovenci, konservativci; bauernbündlerji so se zdržali glasovanja.

Dne 18. aprila je bila na vrsti razprava o ustanovitvi nemškega ženskega učiteljišča v Mariboru na deželne stroške. Proti predlogu sta govorila Žičkar in dr. Hrašovec, seve brezvpseno. V deželnem odboru je izvoljen Robič s pomočjo Rokitanskyjeve skupine. Konservativec Holzer je prejel osem glasov. Iz cele zbornice je izvoljen poslanec Stallner.

Politični ogled.

Slovensko učiteljišče za Spodnji Štajer. Na Spodnještajerskem je samo okoli 40 nemških šol, nad 250 je pa takih šol, v katere hodijo slovenski otroci in na katerih poučujejo slovenski učitelji in učiteljice. Slovenskega učiteljstva na Spod. Štajerskem je nad 500, učiteljstva na nemških šolah pa okoli 100. Za izobrazbo spodnještajerskega učiteljstva imamo v Mariboru sedaj tri učiteljišča, eno moško, eno žensko in še eno žensko, ravnokar od deželnega zborna ustanovljeno učiteljišče. A vsa ta tri učiteljišča so nemška in tudi naši učitelji za slovenske šole se morajo na nemških učiteljiščih izobraževati. Naj ne zameri učiteljstvo te prisopobe, a ta izobrazba na nemških šolah za slovenske šole je ravno tako nespametna, kakor če bi se moral kdo pri čevljaju učiti krojaštva. Ko se je sedaj v deželnem zboru razpravljalo o ustanovitvi še tretjega nemškega učiteljišča v Mariboru, morali bi naši poslanci glasno zahtevati slovensko moško in žensko učiteljišče. Žal, da so to ugodno priliko zopet pustili neizrabljeno.

Katol.-narodna stranka na Kranjskem je imela zadnjo nedeljo tri shode: v Ljubljani, v Stari Loki in v Dobrepohah. V Ljubljani je govoril dr. Šusteršič, v Stari Loki dr. Evgen Lampe, v Dobrepohah gg. Jaklič in dr. Schweitzer. Dr. Šusteršič je omenjal tudi volitve v mestni zastop ljubljanski, ki se ravno sedaj vrše, ter je, oziraje se na volilni oklic liberalne stranke za te volitve rekel: »Trobojni prapor slovenski« pravi liberalni volilni oklic, da drži kvišku liberalna slovenska stranka. Zveže se z Nemci in potem pravi, da drži kvišku trobojni prapor slovenski. Dežmanove grablje drži kvišku! (Viharna veselost)

ostala popolnoma skrivna. Pa motili so se. Izvošček podal se je še namreč isto noč v uredniško pisarno nekega mestnega lista ter je razložil z navadnim pretiravanjem, da je gospod uradnik na trgu padel, si dvakrat nogo prelomil, in da so ga nezavestnega pripeljali domov.

Urednik je brzojavil nezgodo znanega in priljubljenega gospoda v Bologno in druga večja mesta, in preden je ta prespal svojo vinsko omotico, bil je njegov dvojni prelom nege znan že daleč na okrog.

Proti 9. uri le še se je vzbudil. Glava ga je bolela neznosno. Ko mu je pa postrešček naznanih njegovo nezgodo in ko je zagledal svojo nogo v obvezni, začela ga je naenkrat boleti tudi obvezana noga; stokal je in vzdihoval in preklinjal strast pjančevanja.

»Za Boga, ne gibljite se«, roti ga sluga, »šestdeset dni morate ležati popolnoma mirno. Zdravnik je vso odgovornost zvrnil na mene. Proti poldnevnu bo pa sam zopet pogledal k vam!«

Zmaga Hrvatov na Reki. V sredo so se vrstile na Reki dopolnne volitve za mestni zastop. Pri teh volitvah sta zmagala hrvatska kandidata dr. Erazem Barcič in Anton Valušnik, proti dvema italijanskima kandidatoma. To je tako veselo znamenje, da so se reški Hrvatje začeli gibati. Reka je sicer hrvaško mesto, a madjarski zistem vzgojil je s terorizmom in z demoralizacijo na Reki toliko renegatov, ter gladil Italijanom tako izdatno pot, da smatrajo italijanski privandraci mesto Reko popolnoma za italijansko, kar pa ni in ne bude nikdar, ako se bodo znali reški Hrvatje dobro organizirati.

Dveletna vojaška služba se bodo baje na Avstrijskem upeljala. Vojni minister je že izdelal dotedno postavo z odobrenjem cesarjevem. V vojnem ministrstvu pa izdelujejo načrte za izvršitev postave.

Dopisi.

Pesnička dolina nad peklom. Mila je huda zima in prišla je vesela spomlad. Zgodne ptice-selilke začele so zapuščati tople kraje ter se vračati nazaj v svojo domovino. Med prvimi selilkami sem priletel jaz nazaj v svoj priljubljeni kraj, v Pesničko dolino, kjer se pasem najraje na travnikih ob Školovem mlinu, kjer se še večkrat nazobljem rumene pšenice ter stražim, da nobena »korondiča« ne prestopi brvi čez Pesnico, temveč vsako pohrustam. Iz početka mi je bilo posebno dobro. Ko pa so te p... »korondiče« sprevidele nevarnost, začele so se me na daleč okrog izogibati in sedaj že ne gre blizu brvi nobena več.

Ker sem se že zelene travice naveličal, kobilic pa še ni in je še voda premrzla, da bi ribice lovil, zletim večkrat čez razne vasi na lov nad »korondiče«, kateri se mi skoro vedno dobro obnese.

Ko zletim nekega dne zopet na lov, imel sem posebno srečo; letal sem namreč čez Destence, Svetince in Ločič ter nalovil toliko »korondiče«, da sem se jih do sitega nazobal. Vrhu tega sem jih še veliko napregel na vajeti ter jih gnal v svoje zakotje, da bi si jih za poboljšek privoščil. Ko gremo tako člip, člap za Pesnico proti mlinu, gledal je mlinar izza vogla to komedijo ter se držal za trebuš, da ne bi mu smeha počil. Pa ni se mu poljubilo dolgo smejeti se, kajti »korondiče« se ga prestrašijo, potrgajo vajeti ter se jih nekaj s tako silo zaleti v vodo in skoz žleb, da kolo polomijo; nekaj jih pa uide v mlin ter se skrije v moki, katera se je potem spridila:

Radoveden, kako bo mlinar »korondiče« izganjal iz mлина, postavim se pred mlin, da bi mi nobena ne ušla. Pa mlinar je pograbil dolgi kol ter tekel za meno, da sem komaj ob pravem času ušel. Znositi se je hotel nad meno, ker sem mu to zaledo pripeljal.

»Kaka sreča je«, tolažil se je sam sebe uradnik, »da je bil slučajno tudi zdravnik v naši družbi. Kdo ve, kaj bi bilo drugače z meno!«

Tako je ležal v svoji postelji mirno in trdno kakor klada do poldne.

Med tem pa so dohajala od daleč brzjavna vprašanja po njegovem stanju, in pol Ankone prašalo je osebno v njegovi hiši, kako mu kaj gre, in dopoldne je dobil nadsto sožalnih pisem. Konečno so prišli tudi njegovi tovariši od prejšnjega večera k njemu.

Zdravnik je oprezzo odstranil obvezo. »Madonna!« je zaklical. »To je čudež! Noga je popolnoma ozdravela. Kaj takega se zamore zdoditi le prvega aprila.«

Domnevani bolnik je najprvo jeze besnel, pa kmalo se je potolažil z zavestjo, da je noga zdrava. Ukrenil je najpametnejšo, kar je v tem slučaju zamogel. Smejal se je čez izvrstno šalo — in cela Ankona se je smerala z njim.

Nekega dne se napotim na lov nad »korondiče« v Livajnce. Pri prvi hiši so mi posebno lepo dišali, pa bal sem se psa, ki je pred durmi opriet ležal. »A tukaj ne bo nič«, sem si mislil. »Servus!« Odidem dalje ter korakam štip, štap mimo lesene koče. Kar mi vdari poseben duh v nos. Pogledam skozi okno in kar sline so se mi začele cediti. Pri mizi je sedel mlad gospodar ter imel pred seboj mastno »korondičo«. Pazil sem, kako bi mu jo mogel ukrasti, pa kaj vidim. Gospodar jo je začel božati ter jo od kraja kos za kosom pogolnil. Veselil sem se že, da bode vsaj drob skozi okno vrgel; pa ta mu je šel najbolj v slast. Posebno hlastno je poziral kosce črnih sukenj, kakor bi bile posebne sladčice ter si je menda z njim tolažil hud kašelj. Ostalo mu ni nič, še kremlje in rep je hlastno pohrustal. Radoveden sem, kaj bi gospod iz njegove rodbine rekli, ko bi znali, da ta tako hlastno zavživa »korondiče«. Ker tukaj ni bilo nič zame, sem si jih tem več privoščil pri prvi hiši na desno, kjer sem smuknil skozi odprto okno, ker ravno domačih ni bilo doma. Nekega petka popoldan pa se podam jih iskat čez Vrajsko in Sračjo; pa nisem mogel nobene najti. Ko me je že hud glad stiskal, zaslišim po veliki cesti močno kvakanje. Hitro vzletim proti Rogozničnemu mostu ter se vsedem v sredino »korondič«, ki so bile napotene proti Sv. Urbanu, in jih začenem zobati, kakor kakšno koruzo. »Korondiče« zaženejo grozen krik, jaz pa kar naprej opravljam svoje delo. Nisem se še dosti nazobal, ko pridirja jih branit s svojo dvocevko »Urbanski starček« in hitro jo pobrišem čez Vinutarove ter sem se že tamkaj mastil s »korondič«, ko je še »Urbanski starček« streljal proti Potrčevemu mlinu, misleč, da sem tjak pogebnil, videti pa razločno ni mogel, ker je svoj »rešpetljin« doma pozabil.

Ko se vračam zvečer v svoj brlog čez Janežovski vrh, zaslišim v grabi se milo jokajočo »korondič«. Jokala se je pred vratim nekega gospoda, h kateremu jo je poslal »Urbanski starček«, da bi mu naznanila, kako lepo zna on pisati. Pa ta povsod priljubljeni gospod jo je vrgel iz hiše ter rekel, da takih neumnih živali v svoji posteni hiši ne mara. Prišla mi je ravno prav za južino, da sem ložje letel v svoje zaljubljeno ležišče. Če Vam bo, gospod urednik, po volji, bom Vam drugikrat več poročal o svojem lovu, posebno sedaj, ko bom imel »cepikl«, da se bom na njem vozil in pa »toplšni gver«, da jih bom streljal.

Šmarje pri Jelšah. Marsikateri dopis je že prišel cenjenim čitateljem tega lista v roke iz našega kraja. Zanimamo se posebno mi Šmarčani in z veseljem pričakujemo vsako številko našega »Gospodarja«, ker nam večkrat poroča o našem javnem življenju. Čitamo ga pridno, se izobražujemo, povdarjam pa obenem, da tudi mi napredujemo. Res je, da smo v prejšnjih letih politično spali, se za narodno stvar malo brigali in storili, nas je pa le eden krepko dregnil, da smo se zbudili, in da se sedaj zavedamo svojih dolžnosti v krščansko narodnem delu, in to je bil naš delavni za dobro vneti č. g. kaplan Josip Krohne. Njemu gre zasluga. Hvaležni smo mu, da nam je ustanovil naše vrlo slovensko katoliko politično in izobraževalno društvo, kateremu je bil predsednik. Da nam je bilo društvo potrebno, spričuje izskušnja. Ali žalibog, naše veselje se je kaj hitro spremenilo. V sredi započetega dela nam Božja previdnost vzame najboljšo moč, naše društvo zgubi svojega voditelja. Dolžnost ga kliče v drugi kraj in sicer v Vojnik. Častitamo vam Vojničani! Nam sedaj ne ostane drugo kakor, da se vam č. g. gospod predsednik najodličneje javno zahvalimo za vašo skrb in naporno delo v prid našemu društvu. Tolažimo se in upamo, da nam Bog pošlje zopet takega vstrajnega voditelja, kakor ste bili vi. Ako ravno se ločimo, naša srca vendar ostanejo z vami združena. Naše društvo bo stalno, kakor stojimo mi, delovalo bode še krepkejše za-

naprej v povzdigo našega blagra. Vam pa č. g. Krohne, kakor smo vas najraje nazivali, še enkrat srčno: Bog plačaj! Na zdar! — »Slovensko katoliško polit. in izobraževalno društvo v Šmarju pri Jelšah.«

Št. IIJ pod Turjakom. Prav je misil mlekarnar, ki je v zadnjem »Slov. Gospod.« trdil, da oni, ki dobivajo »Štajerca«, niso sami njegovi naročniki. Pravijo, da ne dobivajo redno vsake številke »Štajerca«, ravno zato ne, ker ga niso sami naročili. Kmetje, če je temu res, ali nimate toliko poguma, da bi šli k onemu človeku, ki se je moral pri sodniji zagovarjati zavoljo tega, ker je Slovence imenoval pse, pa bi mu odločno povedali, da si ne daste svojih imen onečesčevati s tem, da bi bila znana »Štajercu«? — V mlekarni se res lahko mnogo zve, — mimogrede z veseljem naznanjam, da naša mlekarna dobro napreduje — in zlobni jeziki trdijo, da je nekje v Št. Lenartu druga tovarna za »Štajerca«, od koder potem romano celo v Komisijo. Tiste, ki ga, čeravno prisiljeni, dobivajo, hočemo posvariti med širimi očmi. Če se pa ne bodo poboljšali, jih bomo tudi razglasili svetu. Ne moremo namreč trpeti, da bi se v krajih, v katerih od nekdaj prebivajo Slovenci — Velka Kapa še niti nemškega imena nima —, šopiril izdajalec Slovenstva, — »Štajerc«.

Mlekarnar II.

Iz Žič. Občinski odbor žiske občine izjavlja tem potom, da so vse govorice o različnih neredih v občinskih računih bivšega našega župana g. Iv. Gosak-a popolnoma neutemeljene in lažnive, kar se je pri uradni reviziji vseh uradnih aktov skozi celih dvajset let njegovega vrlega županovanja dokazalo. Umevna je toraj naša želja, da se nesramno govoriti že žaleč čast moža, ki je v vestnem, napornem delu za blagor občine osivel, končno preneha v našem okraju in da se upošteva edino resnično dejstvo, koje se je danes dne 15. t. m. oblastveno konstatovalo. Lastnoročni podpisi odbornikov: Fr. Zugmat, Martin Cimerman, odb. Janez Ulčnik svetov., Josip Kalšek svetov., Grobelšek Luka, Ludvik Verhovnik, Ignac Pahole, Anton Ribič, Jurij Gosak, Martin Klinc.

Iz Savinjske doline. Menda mi boste oprostili, gospod urednik, če vam par vrstic omenim z mojega poto. Moj stan mi namreč nalaga, da moram večkrat potovati iz kraja v kraj. Zato jo tudi pred štirinajstimi dnevi primaham doli od Mozirja, proti prijaznemu trgu Braslovče. Na tem potu doidem nekega dečka ali že bolj mladeniča, imel je menda kakih sedemnajst let. Ko stopim z njim v pogovor, sem kmalu spoznal, da je precej zaveden, zato se začne med nama prav živahan pogovor. Pravil mi je, da so imeli tam sv. misijon, katerega so se župljani prav pridno udeleževali. Vprašam ga, ali kaj čita, pa mi je rekel, da je njegov oče v bralnem društvu, in da tam tudi on dobi vse, da lahko čita časnike in knjige.

Vprašam ga tudi, če ima »Štajerc« tukaj kaj svojih pristašev, pa mi je rekel, da je precej iztrebljen, a da nekaj ga pa vendar še zahaja k nam. Veste, gospod urednik, za tega kljukca se jaz precej brigam, pa ne za njegov obstanek, ampak za njegov pogin, ker odkar je enega mojega prijatelja tako napravil, da ni več meni vdan, in skoraj malo na pameti občuti, od tedaj, kadar grem, pravim ljudem, da naj zatirajo to ptujsko golazen. Tudi temu svojemu popotniku sem to rekel, pa mi je pravil, da je njegovega oceta sosed vprašal, kakšen list bi si naročil, (ker misil si je namreč naročiti enega po novem letu). Moj oče so mu našteli več takšnih časnikov, kakoršne imamo v bralnem društvu; on pravi: Kakšen je neki »Štajerc«? Oče so mu rekli, ali bi te ne bilo sram, biti med onimi, ki ga berejo? Kedo ga pa bere, pravi. In oče mu jih naštetejo. On pa pravi: No če ima pa povsod takšne naročnike, potem mu pa ni treba biti ponosnim na

nje. Tudi mi je pravil, da dol v eni vasi ga je nekdo brezplačno dobival, pa mu je gospodar rekel, da če ne zapusti »Štajerca«, naj zapusti pa njegovo hišo. Misil sem si, vsa čast takim zavednim ljudem. Govorila sva še več o tem in onem, pa bojim se, da bi se vi gospod urednik naveličali poslušati. Če vam bo všeč slišati, kar izvem po svojem potovanju, vam prihodnjič še pišem kaj. Do tedaj ostanite zdravi!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Deželnosodni svetnik dr. Franc Vovšek je imenovan višjim deželnim svetnikom. — Državni pravdnik dr. Aug. Nemanič je imenovan drž. pravdnikom v 6. činovn. redu za Celovec. — Sodniskim pristavom sta imenovana avskultant g. Jožef Zdolšek v Gornjigrad in g. dr. Anton Mulej v Šmarje pri Jelšah.

Osebne vesti. Prestavljeni so: sodniški pristav g. dr. Franc Mohorič iz Gornjega grada v Ormož. Mesto sodniškega pristava v Št. Lenartu v Sl. gor. je podeljeno sodnemu pristavu g. Romanu Trstenjak.

Iz šole. Deželni šolski svet v Gradcu je dne 26. sušča t. l. imenoval g. Alberta Lasbacher definitivnim nadučiteljem pri Svetinjah. S tem imenovanjem se je svetinski šoli podelila izvrstna mlada učiteljska moč.

Mariborske novice. V sredo 15. t. m. so bili obsojeni od tukajšnje sodnije zavoljo prestopka zakona za živila trgovca Andreja Mayer na 10 kron globe, trgovki z moko Ana Zuderman in Neža Mauritsch vsaka na 5 kron. Komisija za preiskovanje živil je našla, da imajo primešano ajdski moki riževo moko. — V sredo 15. t. m. sta ušla konja fijakerja Novakovska v Radvanju ter divjala v Maribor, kjer sta v Franc Jožefovi ulici na dvorišču hiše g. Rupnika obtičala. — Minoli četrtek dopoldne je bila ukradena soprogi sodniškega sluga Neži Pliberšek iz žepa mošnja z denarjem. — Železniški uslužbenec Jurij Tarkus se je obesil v gozdu blizu Lembaha. — V Betnavskem gozdu se je pa obesil narednik 26. deželnobrambnega polka v Mariboru Franc Kraner. — Hlapca Jožeta Obrana, ki se je v nedeljo zvečer z vojaki skregal, je zabodel eden vojakov z bajonetom. Nato so vojaki zbežali. — V torek popoldne so zdivjali konji, vpreženi v težek voz ter so dirjali po tržaški ulici proti dravskemu mostu. Pri tem se je voz prevrgel ter močno poškodoval 19letno Marijo Rebernak iz koroške ulice. Deklico so prepeljali v bolnišnico, kjer pa dvomijo, da bi ozdravela. Voznik se ni poškodoval, ker je pravočasno skočil raz voza.

Nov koroški kolodvor bodo zdaj le postavili, ker je stari mnogo premajhen. Predložene načrte je železniško ministerstvo sprejelo.

Vrtnarski in zelenjadorejski tečaj se bode vršil na deželnim sadjarski in vinarski šoli v Mariboru od 11. do 13. majnika t. l. Prošnje so vposlati do 5. majnika ravnateljstvu šole. Natančneje je razvidno iz razгласa med inserati.

Iz pošte. V delokrogu poštnega ravnateljstva v Gradcu je razpisanih več služb uradnih slug. Kavci je vložiti 400 kron. Prošnje se pošljejo na poštno ravnateljstvo v Gradcu. — Da bodo poštne razmere za Sv. Peter pri Mariboru odslej boljše, bode od 1. maja t. l. poštni sel vsak dan imel obhoditi Malečnik in kraj Sv. Peter, Celestrin, Tepsavo, Metavo, Nebovo, Hrenco in Vodole. Tudi se bode v vsaki teh občini nastavil poštni nabiralnik, izvzemši v Celestrinu in Hrenci.

Umrl je dne 8. aprila pri usmiljenih bratih v Gradcu g. Janko Vrabl, bivši učitelj pri Sv. Martinu na Pohorju. Blag mu spomin! — V Pišecah je umrla vsled opeklina Ana

Verstovšek, stara 18 mesecev. Opekla se je pri peči. — 30. marca t. l. je umrl v Gradcu v bolnišnici sprevoden s sv. zakramenti za umirajoče 33 letni Vincenc Munda, bivši posestnik v Rakovecih pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. Zapustil je ženo in 4 otroke. Huda bolezen želodčev rak ga je prisilila iti iskat zdravja. Bodi mu lahka tuja zemljica!

Spomladanski mraz v vinogradih. Kakor lansko leto, namerava mariborska podružnica kmetijske družbe tudi letos začeti v obrambo mraza s kajenjem. Ustanovili se bodo za posamezne okraje posebni odbori, ki bodo skrbeli za kajenje. Na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru se bode opazovalo vreme. Ako se bode v jutro mraza nadejati, slišal se bode ob pol 8 v predvečer 1 streli, ako je pa mraz za gotovo, oddala se bodeta ob isti uri dva strela. Znamenje za zanetanje se bode oddalo zgodaj zjutraj s tremi streli. Kajenje se ustavi po solnčnem vzhodu.

Najvišje potrjenje. Cesar je potrdil postavo, da se uravna Pesnica od železničnega prehoda pri Moškajncih pa do izliva v Dravo.

Občinske volitve v Kamci so se vrstile 16. aprila t. l. V celem odboru ni ne enega kmeta. Med odborniki so tudi dr. H. Lorber, odvetnik v Mariboru, J. Grubitsch, trgovec v Mariboru, Franc Schoschartitsch, gostilničar v Mariboru, Ad. Reichmeyer v Mariboru, Jožef Martinc, trgovec v Mariboru, vitez Zergollern, oberstlajtnant v p. in Aleks. Starkel, trgovec v Mariboru. Kamčani! ali ni med vami za odbornike sposobnih ljudi, kateri bi bili izvolili? Izključno slovenska občina ima skoro same Nemce ali posilinemce iz mesta v odboru. Tužna nam majka!

V Št. Lenartu v Slov. gor. je bilo pri naboru 275 mladeničev; 103 so obdržali.

Izid naborov v političnem okraju Brežice. Sevnica od 160 zavezancev 62 ostalo; Kozje od 283 zavezancev ostalo 92; Brežice od 325 zavezancev ostalo 111. Skupaj je od 768 zavezancev ostalo 265, torej 34 odstotkov. V celem političnem okraju je izostalo od nabora 178 zavezancev.

Iz Slovenskih goric sodnišk. okraja sentlenartskega se mnogo ljudi pritožuje, da dobivajo od sodniškega urada samo nemške dopise, nemška povabila, nemška plačilna povelja, sploh vse reči nemški. Kam smo pa prišli prav za prav? Mi, ubogi posestniki-trpini zahtevamo od naših poslancev, da osvetlijo to dejstvo na primerem kraju in nam pripomorejo, da bomo spet dobivali vse reči v slovenskem jeziku, kakor smo jih pred dvema letoma sprejemali.

Nove vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda so ravnokar izšle. Skatljice so veliko ličnejše od prejšnjih in tudi šibice so veliko boljše.

Nagrado za rešitev življenja je dobil učenec Dominik Irgolič v Ščavnici dolini v znesku 52 K 50 v, ker je potegnil dne 7. febr. t. l. svojega součanca Franca Javšovec iz vode.

Pri velikonočnem streljanju se je tudi ponesrečil dne 12. t. m. Janez Festin, viničar v Gornjem Hlapju pri Sv. Jakobu v Slov. goricah.

Nesrečna smrt. V četrtek 16. aprila je padel raz pečin nad Št. Vidom na Planini nad 40 let stari Blaž Žibret, edina podpora svoje okoli 80 let stare matere vdove, oslepele in do cela uboge. Našli so ga mrtvega.

Zgubila je v Ptiju Šivilja Julijana Raši iz Janžove mošnjo z vsebino 80 K.

Stekel pes je vgriznil otroka posestnika in notarskega uradnika Knehtli pri Sv. Urbanu pri Ptaju. Psa so takoj ubili. Otrok je v Pasteurjevi bolnišnici na Dunaju.

Utonil je 5 leten otrok zakonskih Mlakar v Kicari dne 12. apr. Padel je v mlako blizu hiše in čeravno so ga takoj izvleklji, je bil vendar že mrtev.

Iz Žič nam pišejo: Na knez Windischgraetzovi pristavi se je začelo v tem tednu cepljenje trt na suho. Ker je že tudi v tu-

kajšnjih vinogradih trtna uš, in bode v par letih popolnoma vse ugonobila, je pač neobhodno potrebno vinogradarjem, da si ogledajo to važno delo, katero bode moral vsak znati, ki bo hotel svoj vinograd prenoviti ter se sedaj veseliti pri žlahtni kapljici v hramu. Pridite torej v teku tega tedna k zgoraj imenovani pristavi, kjer se vam bo praktično vse natanko pokazalo ter vas tudi teoretično poučilo.

Odlikovanje župnika. Iz celjske okolice se nam poroča, da je bil znani domoljub č. gosp. župnik Jožef Kunej na Zgornji Ponikvi ter častni občan občine Velika Piščica zaradi njegovih zaslug kot večletni šolski načelnik in občinski odbornik, posebno pa kot vneti dušni pastir za njegovo več kakor 40 letno skrbno dušno pastirovanje, vsled odredbe njegove ekselence gosp. c. kr. namestnika Štajerske dežele od 2. apr. 1903, št. 898, s častno svetinjo za 40 letno zvesto službovanje odlikovan. Prav tako, čast, komur čast!

Ogenj. V Stanetincih je zgorela 16. t. mes. ponoči viničarija g. Franca Osterc in hiša g. Marije Žitek. Ogenj je nekoliko tudi poškodoval viničarijo dr. Perko. — V petek 17. t. m. je zgorela tovarna za šibice v Rušah. Last je posilinemca Vošnjaka. Škode je okoli 20 000 kron. — V Kortinu pri Marenbergu je zgorela hiša Antona Pulka 14. t. m. — Dne 15. t. m. dopoldne je zgorela hiša posestnika Franca Habjanič v Brezuh pri Račjem. — V ponedeljek 20. apr. je zgorela koča Filipa Kohne v Cigoncah pri Slovenski Bistrici.

Ukradli so dosedaj neznani tatovi nadučitelju pri Sv. Barbari v Halozah g. Ogorlecu 24 požlahtenih sadnih dreves.

Nogo je odtrgal pri posekanju dreves Neži Stuhec v Terbegovcih padlo drevo. Odtrgal ji je levo nogo do kolena, ostali del noge do telesa strašno zmečkal. Predno je prišla zdravniška pomoč, je izdihnila ponesrečena svojo dušo. Ponesrečena je žena viničarja Jak. Štuhec iz Galušaka.

Ptujske novice. Zadnji »Štajerc« je bil zaplenjen. Njegovo nesramno hujskanje se je slednjič tudi gospodski preveliko zdelo, zato so mu prestigli njegovo kvakanje. — Tukajšnji sodniji so izročili 14. t. m. kočjarja Janeza Kukovec iz Derstal, ker je zakril prestopek zoper hravnost. — Zavoljo istega prestopka je tudi zaprt Tomaž Vuzem iz Lancevesi. — Promet z vlaki Ptuj-Čakovc je bil minoli teden zavoljo velike povodnji ustavljen.

Celjske novice. Znani posilinemec Pollanetz, ki je bil med napadalci učitelja g. Gostinčarja in ki je otvoril pred kratkim trgovino, je — na bobnu.

Okrajni zastop Brežice bode za dobo treh let zopet v nemških rokah. Volitve iz veleposestva dne 20. t. m. so odločile, ker so Nemci s 14 proti 11 slovenskim glasovom zmagali. Z Nemci so volili knez Hugo Windischgrätz, južna železnica in Gerjevič mlajši. Izmed Slovencev se ni udeležil volitve Mohorčič. Gerjevič ml. se je torej izneveril slovenskemu ljudstvu in volil z našimi nasprotniki. Ali ga ni sram? Nič boljše ni ravnal Mohorčič! To je poguba Slovencev, da še imamo vedno tako narodno nezanesljive ljudi med seboj. Imeni Gerjevič in Mohorčič spadata odslej v črne bukve Slovencev! — Dne 22. aprila so bili iz skupine kmetskih občin izvoljeni — skoraj vsi enoglasno, gospodje: Ogorevc, Pečnik, Janežič, Gerec, Podvinski, Cetin, Žičkar, Pajdaš, Zerjav, Levak, Zevnik. Ker je eden izmed veletrgovcev (Varlec) tudi Slovenec, bodo imeli Slovenci v novem okraj. zastopu 12 glasov proti 20 nemškim (8 veleposestn., 10 nemških Brežičanov in dva nemška trgovca).

Iz Hrastnika se nam poroča zopet o nesreči, ki je zadela tri premogokope. 20. t.

m. so se vneli v rovi plini ter so močno opekli tri delavce. Dva sta oženjena, tretji, ki je neoženjen, je posebno močno opečen.

Ukradli so neznani tatovi na Puhbergu 14. t. m. gosp. nadzorniku dr. Krena 27 gld. Nadzornik je šel večerjet k sosedu in ta čas mu je tat doma ulomil in odnesel denar. Orožniki tatove pridno zasledujejo.

Otrok vsled opekl in umrl. Marija Vedenik, hčerkica posestnika v Stopercach, se je igrala 6. t. m. s pepelom. Med pepelom je še pa bila žereča žerjavica, ki ji je vnela obleko. otrok je dobil tako močne opeklne, da je kmalo na to umrl.

Cerkvene stvari.

Zahvala. Vsem blagim darovalcem za stavbo nove predmestne cerkve Magdalenske: prisrčna zahvala! Sveta maša se bo za nje služila 1. maja ob 5. uri zjutraj. — Simon Gaberc.

Sv. Jožef pri Mariboru. V tukajšnji misijonski cerkvi se bodo »V varstvo sv. Jožefa« tretjo nedeljo po Veliki noči prav tako slovesno obhajalo, kakor god sv. Jožefa dne 19. marca t. l.

Sv. misijon se bo obhajal pri Sv. Vidu pri Planini od 18. do 27. aprila s pomočjo treh č. oo. Lazaristov iz Celja.

Od Sv. Vida pri Ptaju. Novi zvonovi za novo podružnico sv. Družine na Selih so z božjo pomočjo in dobrotnikov omislili za pisanko. Posvečeni so sv. Družini, sv. Janezu Krstniku in sv. Mariji. Na tretjo povelikonočno nedeljo, torej na praznik Varstva sv. Jožefa se bodo ob 11. uri predpoldne v slovesni procesiji spremljali od kolodvora skozi Ptuj; ob dveh popoldne pa se bodo vlekli na stolp. Obljubil je priti propovedovat slavnini govornik profesor dr. Anton Medved iz Maribora. — Slavnost se po vršila v vsakem vremenu. Blagi sosedje, pridite in veselite se z veselimi!

Zbolel je veleč. g. Franc Klepač, župnik pri Sv. Ožbaldu. Podal se je v bolnico usmiljenih bratov v Gradec.

Razpisana je župnija Sv. Ožbalda do 19. maja t. l., ker je zbolel č. g. župnik F. Klepač.

Vmeščen je bil na župnijo v Pernicah č. g. Anton Ravšl.

Prestavljeni sta č. gg. kapelana dr. Jožef Somrek od Sv. Jurija v Slov. goricah v Šmarje pri Jelšah in Jos. Krohne iz Šmarja pri Jelšah v Vojnik.

Cecilijansko društvo za lavantsko škofijo imelo bode slavnost blagoslovilja svoje nove društvene zastave 10. maja t. l. ob polu 10. uri dopoldne. Zastavo bodo blagoslovili prevzviš. knezoškop lavantinski dr. Mih. Nopotnik.

Društvena poročila.

Gledališka predstava v Mariboru. Minolo nedeljo so vprizorili mariborski dilettante igro »Cvrček«. S to predstavo so dodali nov biser v krono dilettantiške umetnosti. Kako izborno da se je igralo in kako je bilo občinstvo vsled igranja očarano, priča, da so med igranjem posameznim igralecem burno ploskali. Škoda, da se večkrat ne prirede gledališke predstave, posebno, ker se ljudstvo, kakor kaže zadnji obisk, jako zanima za gledišče. Že celo na zidu Narod. doma je neki hudomušnež napisal: »Slovenci, ali spite?« Peč reš, Slovenci, ali res spite? Ne, ne spijo, ampak delati ne smejo!

Za mariborsko dijaško kuhičino so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Štiftar Božidar, profesor v Kalugi na Ruskem kot pisanko 5 K; čisti dobiček od fotografij ravnega č. g. kanonika dr. Križanič 20 K; ptujska posojilnica 100 K; kanonik M. Matek 20 K; Janežič, špiritual 10 K; Fr. Hrastelj, nadžupnik 10 K; Leopold Vozlič,

kaplan 5 K; dr. Jerovšek, profesor 2 K; posojilnica v Framu 30 K. Srčna zahvala vsem!

Zborovanje „Katol. polit. društva Sava“, ki se je imelo vršiti dne 26. aprila v Gornji Pohani, se preloži. Dan bomo pravčasno naznani.

Pri Devici Mariji v Puščavi se bo blagoslovila dne 3. maja t. l. društvena zastava »Katol. delav. društva«. Zastava stane 400 K. Na eni strani ima podobo sv. Jožefa, delavskega patrona, na drugi strani pa štajerski grb. Na to našo slavnost vabimo vse bližnje kakor tudi daljne prijatelje društva in delavcev. Na vsporedu je: 1. Pozdrav »katol. del. društva« iz Maribora na kolodvoru Sv. Lovrenc. 2. Ob 10. uri slovesna sv. maša s pridigo in blagoslovilje društvene zastave v romarski cerkvi Matere božje v Puščavi. 3. Po večernicah ob polu 3. uri na vrtu g. Aleksan. Eicholzer veselica s srečolovom in prosta zabava. Svirala bo godba od Sv. Duha na Ostrem vrhu. Vstopnina k veselici za osebo 40 vin.

Podružnice Sv. Cirila in Metoda za Polzelo ustanovni shod se vrši v nedeljo, dne 26. aprila 1903 s pričetkom ob 1. uri popoldne v občinski pisarni. Popoldne ob 3. uri veselica v prostorih g. J. Žigana. Pri veselici sodeluje oddelek celjske narodne godbe.

Ljubljanski „Sokol“ slavi obletnico svojega 40 letnega obstanka dne 27., 28. in 29. junija t. l. K temu so povabljeni vsa slovenska in slovanska sokolska društva.

Dirkalsko društvo v Ljutomeru. Propozicije za konjsko dirko na Cvenskem dirkališču v nedeljo dne 17. maja točno 1903 ob pol tretji uri. — I. Plemenška vožnja s prvenci. 350 kron, danih od vis. ces. kr. poljedelskega ministerstva za na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce od 3 do 8 let, ki še pri nobeni dirki tekmovali niso, in so v lasti kmetskih posestnikov. Daljava 2000 m. Triletnim 25 m. dovoljeno. 125 K in eno zastavo prvemu, 80 K drugemu, 50 K tretjemu, 40 K četrtemu, 30 K petemu in 25 K šestemu. Vloge 6 K. Neobdarovani dobijo 4 K nazaj. — II. Glavna vožnja. 400 kron, danih od dunajskega dirkalskega društva, za na Štajerskem rojene in izrejene kobile in žrebce od 3 do 10 let, ki so last kmetskih posestnikov. Konji s kilometerskim rekordom 2:00 ali boljšim za vsako boljšo sekundo po 15 m doklade. 3 letnim 40 m, 4 letnim 20 m. dovoljeno. Daljava 2000 m. 150 K in eno zastavo prvemu, 80 K drugemu, 70 K tretjemu, 50 K četrtemu, 30 K petemu, 20 K šestemu. Vloge 6 K. Neobdarovani dobijo 4 K nazaj. — III. Dopolnilna vožnja za inozemske konje vsake starosti. Konji s kilometerskim rekordom od 2:00 za vsako boljšo sekundo po 20 m. doklade. Dobitelji prvih daril pri današnji vožnji pod I. in II. so od te vožnje izključeni. Tri častna dirila, dalo ljutomersko dirkalsko društvo, in sicer: ena amerik. vprega, ena ura in dvovprežni navskrižni vajeti. Vloge 5 kron. Neobdarovani dobijo po 3 K nazaj. — Naznanila se sprejemajo do 15. maja opoldne. Poznejša naznanila se ne bodo vsprejemala. Naznanila sprejemata gospod M. Žemlič v Ljutomeru, kateremu je obenem vplačati vlogo, naznaniti barve svojega dresa in izročiti listine tikajoče se plemena in starosti naznanjenega konja. Kdor z naznanjenim konjem na dan dirke ne vozi, ne dobi vloge povrnjene. Naznanjeni konji se morajo 15. maja ob 5. uri zvečer na dirkališče na ogled pragnati. — Za dirk. društvo Josip Murša, načelnik.

Katoliško slovensko politično društvo na Teharjih ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 26. t. mes. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Jur. Štiglica v Slancih po sledenčem sporedu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev predsednika. 5. Volitev

novega odbora. 6. Govori o narodno-gospodarskih političnih rečeh. 7. Slučajnosti. — Kobilni vdeležbi vabi odbor.

Novo katol. slov. izobraževal. društvo v Lučah pri Ljubnem. Naznanja se, da bode v nedeljo, dne 29. t. mes. popoldan po večernicah ustanovitev »Slov. katol. izobraževalnega društva. Prostor shoda se bode ustno naznani. Društvena pravila so že potrjena. Vzdrmit se torek vrli fantje in pošteni možaki ter se v mnogobrojnem številu vdeležite tega shoda!

Društvo za konjerejo na Štajerskem. Minoli teden je zborovalo v Gradcu društvo za konjerejo na Štajerskem. Kot okrajni predstojniki so bili izvoljeni gg.: Dominik Koser za okraj Št. Lenart v Slov. gor., Jožef Fürst za Ptuj, Valentin Janežič za Brežice, Janez Dvornik za Šoštanj, Maks Košir za Laski trg in Anton Korošec za Slov. gradec. V društveni odbor pa je tudi izvoljen g. Kočevar v Središču.

Iz drugih krajev.

Cel milijon za želodec. Toliko ponuja petrolejski kralj J. D. Rockefeller v Ameriki enemu, kateri mu želodec ozdravi. Človek zna ceniti zdravje navadno še le takrat, ko je prepozno.

Narodi — kadilci. Najstrastnejši kadilci so prebivalci v Združenih državah v Severni Ameriki, dasiravno jih to silno mnogo stane. Nizozemci veliko manj pokade tobaka. Amerikancem se pridružijo Švicarji in Belgiji, ki daleko prekašajo zopet Nemce. Nemci pa zopet prekašajo v kajenju Avstrijance, Ruse, Francoze in Angleže. Američani pokade več kot dvakrat toliko tobaka kakor Angleži.

Osle so si kazali. Ko je leta 1871 dospel novoimenovan japonski poslanik na inozemskem dvoru grof Ivakura v Amsterdam, priletni so pobalini, ki so se na obrežju igrali in ki še nikdar niso videli Japonca, k ladiji ter kazali novemu gostu dolge nose. Japonski poslanec je vprašal svojega spremjevalca inozemskega viteza van Siebolda, kaj to znamenje pomenja. Vitez je bil v hudi zadregi ter se je v začetku obotavljal odgovoriti, potem pa je rekel drzno in odločno, da pomeni to ljubko znamenje v Holandiji najvišje spoštovanje, ki se rabi le napram posebno odličnim osebam. Ko je bil par dni pozneje japonski grof v svečani avdijenci predstavljen kralju Viljemu, je bila njegova prva skrb, da je pokazal kralju dolg nos, kar so ponovili za njim slovesno vsi njegovi japonski spremjevalci. Lahko si je misliti, kako je strmel kralj vsled tega neobičajnega čaščenja. Le vitez Siebold je seveda vedel za vzrok, in ko ga je kralj vprašajoče pogledal, je ravno tako pogumno kralja nalagal, češ, da je to čudno pozdravljanje na Japonskem v navadi napram kraljevim in visokim državnim dostojaštvom. Sedaj je seveda napravil kralj prijazen obraz ter pokazal tudi poslaniku dolg nos. Tudi kraljevim dvornikom in dvornim damam se je zdelo potrebno, pokazati uljudnost in oliko novodošlim, tako, da so si končno vsi križem kazali osle, se klanjali ter bili zadovoljni.

Strahovit vihar. V San Francisco so došla podrobna poročila o grozovitem morskem nalinu in viharju, ki je divjal na otoški skupini Tuamotu, in o katerem je svet pred nekaj tedni prvič slišal. Vsega skupaj je našlo v valovih smrt 600 ljudij. Škode na imetju je pol miljona dolarjev. Na južnem otoku Hikuera je našlo smrt 262 ljudij, vihar jih je zanesel v laguno in zopet nazaj na širno morje, ter jih je strahovito razmesaril ob pečinah in razvalinah. Na nekatere nesrečneže so pala kakao-drevesa, in so jih ali takoj usmrtila, ali pa jih potisnila pod vodo, da so utonili. V strašni noči, ko jim je nalin bil v obraze in gola telesa, so si stariši privzali otroke na hrba in si iskali zavjetja. Preko glav so se jim drvili morski valovi — ubogi otročiči niso mogli prebiti sile viharja

in so pomrli na hrbitih svojih starišev. Zaman so stariši skušali pridržati si trupla otrok, nazadnje so jih morali prepustiti valovom. Potem so sami sebe privezali k drevesom in nekateri so z njimi popadali; drugi so se oteli, se nekaj časa držali drevesnih debel, potem se zopet oprijeli kake druge splavine in so prišli po dolgih urah muke med šumecimi valovi do zatisja. Kakih dvajset domačinov je splavalo preko lagune in celih šest ur so se borili z valovi, predno so dospeli v kraj, kjer jim valovi niso mogli škodovati. Na otoku Morakau je v valovih našlo smrt od 95 do 100 ljudij. Petina vseh prebivalcev na Tuamotu otokih je zgubila življenje. Francoska vlada je prihitela takoj na pomoč tem otočanom, ki so pod francosko vlado. Uradniki so našli, da je našlo smrt 500 do 600 ljudij. Najbolj je trpel otok Hikuera, ker je najnižji izmed vseh in je na njem najvišja točka komaj dvanaest čevljev nad morsko gladino. Domačini so bežali na višine in se sami sebe pritrdirili k skalam in drevesom. Tu so ostali cele štiri dni, dokler ni ponehal strahoviti nalin. Trije otoki Hao, Makokau in Hikuera so skoraj zginili, vse zelenje in vsa bivališča so odprana v morje. Na Hikuera je našlo smrt 400 stanovnikov. Rariora je docela opustošena. Tri četrtnine dreves je odplavljenih, hiše so prevrnjene in celo zidovi katoliške cerkve in ječe so se zgrudili na kup. Ti otoki ležijo v sredi Tihega morja med južno Ameriko in Avstralijo. Večkrat preje je bil ta del sveta že obiskan od neznanskih ciklonov. Leta 1889 se je velikanski hurikan pridrvil preko Samoa otokov, ki je razbil šest vojnih in deset drugih ladij pred mestom Apia. Tedaj je našlo smrt 142 častnikov in vojakov na nemških in amerikanskih ladijah.

Čuden umor. V Fontainebleau blizu Pariza se je na velikonočni pondeljek javil pri policiji ugleden meščan, da je umoril svojo ženo. Res so našli ženo v spalni sobi s prerezanim vratom. Zraven nje je ležala britev njenega moža, s katero ji je prerezel vrat. Na vprašanje, zakaj je umoril svojo ženo, je hladnokrvno odgovoril: »Zakaj? Jaz ne vem! Ko sem se zjutraj prebudil, mi je šinilo v glavo, da bi ženo umoril, in takoj sem trdno sklenil to izvršiti. Vzel sem svojo britev ter ž njo prerezel ženi vrat; potem sem šel k policiji. — Ne vem, ali še imam kaj pameti, ali ne. Živel sem ž njo jako srečno.« Več noči izpovedati. Star je 60 let in precej bogat. Znaki blaznosti se ne nahajajo nikaki. Vzrok umora je neznan.

Izvenreden spoznavalec Balkana. Srbski listi prinašajo naslednje povsem zanesljivo poročilo: V teh dneh je prišel v Belograd neki francoski časnikar, kojega je njegov list odposlal na Balkan, da bi ondotne politične razmere študiral. V Belgradu se je hitro seznanil z nekim srbskim pisateljem ter ž njim razmotril o srbskih političnih razmerah. In srbski pisatelj je v svojem govoru omenil tudi kralja Milana, francoski časnikar pa ga hitro vpraša: »Kaj pa dela kralj Milan?« — »Nič ne dela«, mu odvrne pisatelj ne malo začuden na to vprašanje. — »Kako? Je-li mogoče, da kralj Milan v sedanjih razmerah na Balkanu roke križem drži? Povejte mi, kje se zdaj nahaja kralj Milan?« — »V Krušedolu«, mu odvrne Srb. — »Krušedol... Krušedol... Kaj je to? Kaj dela ondi?« — »Leži.« — »Kako? Je-li bolan? O tem prav nič ne vem; to mi je povsem novo!« — Srbski pisatelj pa konča začeti stavek: »Kralj Milan je umrl in sedaj leži v Krušedolu pokopan.«

15.000 glav živine poginilo. Radi vednih viharjev v zahodni Ameriki je nastalo izdatno pomanjkanje krme, tako, da se je

bati za živino najhujšega. Samo v enem delu države Kansas je poginilo nad 3000 glav živine, katera se preživila s preirjsko travo. Vsega skupaj je poginilo 15.000 glav živine. Pastirji že par tednov odirajo kožo poginole živine.

Malatatica. V Londonu so bili zadnje čase poštni uradniki v velikih skrbeh, kajti zmanjkal je dan na dan denarnih pisem in čekov, ne da bi mogli priti tatu na sled. Končno pa so ga le dobili in te dni je sedela pred porotniki majhna, 9 letna deklica, ki je zrila na porotnike s tako nedolžnimi očmi, kakor pravi nebeski krilatec. Dekletce je povedalo, da je s svojo drobno ročico potegnila iz spranje nabiralnika, kamor odrasčen človek še prsta ne more vtakniti. Porotniki so seveda otroka oprostili, a naročili materi bolje paziti na hčerko.

Najbogatejša ameriška ženska je Mrs. King, ki je prava kraljica glede obsežnih svojih posestev. Njena zemlja obsega 700 000 hektarov. Njena živinoreja šteje 800.000 govedi, 160 000 ovc in 10 000 konj. Vsako leto posluje 300.000 živine na trg za klanje. Njeni letni dohodki se spreminjajo med 60 in 80 kron našega denarja. Zemljišča ima razdeljena v 12 okrajev z vrhovnimi nadzorniki. Vsako leto prepotuje dvakrat svoje »kraljestvo.«

Prošnja.

Za v revščini živečega moža z družino se prosi podpore. Mož je iz boljše rodbine ter že deli časa brez službe. Darila sprejema iz prijaznosti stolni župnijski urad v Mariboru.

Listnica uredništva: Loka pri Zidanemmostu: Vemo, da je Vaš gospod župan izborna delavna moč, ki je veliko storil za svojo občino. Zato se naj storiti korak naprej in uvede slovensko komando. To bo njeni v čast in slovenski narodni zavesti v korist. Da sta nsm zdrava! — Sv. Florijan J. K.: Za dopise ni treba plačevati.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 28. marca do 8. aprila poslali prispevke p. n. gg. in družba: Notar O. Ploj v Zgor. Radgoni za »Orm. spom.« 10 K, dr. Fran. Jankovič v Kozjem namesto vencu + dru. Šukljetu 10 K, Posojilnica v Slatini 50 K, Posojilnica v Celju 300 K, Posojilnica v Brežicah 50 K, združene knjige je 9 odjemnikov poslalo 35-60 K, Mohorjani v Ribnici 4 K. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Loterijske številke

Linc 18 aprila:	27, 66, 7, 42, 80.
Trst 18. aprila:	31, 43, 85, 70, 55

Društvena naznanila.

Dne 26. aprila: »Dekliške Marijine družbe pri sv. Petru in Pavlu v Ptaju« gled. predstava »Lurška pastarica«. Začetek po večernicah.
Dne 3. maja: »Braln. društva pri Sv. Krizu na Murskem polju« veselica s petjem, predavanjem in gledalisko igro v šolskih prostorih.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta štev. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strave; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega druga blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroku železne trgovine spadajoče predmete.

→ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. →

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Vabilo.

Ker ni bil občni zbor „Ljudske hranilnice in posojilnice na Rečici ob Savinji“ dne 10. marca 1903 sklepčen, se vrši

drugi občni zbor

v nedeljo, dne 3. maja 1903 z istim dnevnim redom na istem mestu, kateri bude sklepčen ne oziraje se na udeležbo članov.

204 1—1

Načelstvo.

Proda se

204 8—1

hiša z jednim travnikom

1 ha 65 a in dvema njivama v Slovenski Bistrici št. 69, kjer je bila stara lotterija, pod tako ugodnimi pogoji. Hiša ima tudi vrt in stanovanje za pet strank. Več pove župnijsko predstojništvo v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici.

Riharjeva latinska maša

po njegovih pesmih zložil za mešani zbor Ig. Hladnik, op. 46. Partitura in 4 glasovi 3 K, posamezni glasovi 30 vin.

„Češčena Kraljica“ 15 Marijinih pesmi za majnik, za solo moški zbor in orgle zložil Hladnik op. 45. Partitura in 4 glasovi 3 K, posamezni glasovi 30 vin. — Dobi se v „Katoliški Bukvarni“ in pri Schwentnerju v Ljubljani in pri skladatelju v Novomestu, Dolenjsko.

210 2—1

Občni zbor

Kozjanske posojilnice pri Sv. Križu pri Mariboru, vpisane zadruge z neom. zavezo, bude v četrtek, dne 30. aprila 1903 ob 7. uri zjutraj v župnišču pri Sv. Križu.

Dnevni red: Potrjenje računa za 1. 1902. — 2. Razdelitev čistega dobička. — 3. Izvolitev načelstva in računskih pregledovalcev. — 4. Razširjatev pravil.

206 1—1

Dobro uspevajoča, stavbena in s cerkveno umetnostjo bavajoča se obrt v centralni Slovenskega Štajerska, → išče → zaradi potrebnega povečanja podjetja

tihega sodružnika (kompanijona)

z ulogo od 10 do 16 tisoč kron. — Isti prevzame lahko knjigovodstvo. — Ponudbe blagovolijo naj se uposlati na upravnštvo tega lista.

215 3—1

Poljski malec

(gips) 106 12—7

ki je priznano dobro gnojilo

priporoča

M. Berdajs v Mariboru.

Štefan Kaufman

trgovca z železnino v Radgoni

priporoča slav. občinstvu najboljše motike, lopate in drugo železnino po najnižji ceni. — Točna in solidna posrežba. 119 8—5

V najem se da lepo stanovanje

s tremi sobami in kuhinjo blizu cerkve pri Kapeli, pol ure od postaje kopališče Radenci. Pojasnila daje T. Pušenjak, nadučitelj na Cvenu p. Ljutomer. 190 3—2

Izjava.

Podpisana izjavljava tem potom, da je vse, kar se govori vsled najine krivde o g. Juriju Sok-u, gostilničarju v Možgancih, gola laž ter obžalujeva in prekličeva one razjaljive besede. 203 2—1

Franc in Marija Voglar, želarja v Gorišnici.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanja objava 45 v.		Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnštvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Stare stenske šablone proda po ceni Franc Kolar, slikarski mojster v Mariboru, Viktringhofgasse 20. 189 3—3

Zidana hiša z gospodarskim poslopjem, z velikim vinogradom, zraven tudi njive in velik sadni vrt, se takoj proda v Spod. Št. Kungoti pri Pesnici, občina Rošpah. Vpraša se v Gornjih Hočah št. 30 pri Vederniku. 193 3—3

Posestvo se proda v Podložu pri Črni gori. Ima hišo in lepa gospodarska poslopja, nad 20 oralov trosečnih travnikov, 6 oralov pasnikov (paša je tačas neomejena), 17 oralov gozda in 4 orale njiv; vse je prav rodno. Do železnične postajnice Šterntala je 5 četrt ure. Proda se pa posestvo tudi v manjšem obsegu. Cena 12.000 gld., plačilni pogoji ugodni. Prodajalec se izve v upravnštvo lista.

201 2—2

Trt „Portalis ključev“ več tisoč prodam vsled prebilice posla s cepljenjem. Dolžina od 35 do 45 cm, cena 10 K tisoč, zavoj posebej. Naslov: Ivan Drašler, Gorica pri Krškem, pošta Leskovec. 212 1

Hiša z vrtom na Spod. Bregu, komaj 10 minut od mesta Ptuj, se proda. Pripravna je za obrtnika, kakor: kovača, ključavníčarja, kolarja, sodarja itd. V tej hiši obstoji 25 let kovačija s prav dobrim uspehom. Cena se izve pri lastnici Tereziji Kukovec na Spodnjem Bregu pri Ptaju.

210 3—1

Borovo gošo pri Bohovi, polovica posekane, polovica pa še stoji, je na prodaj. Več pri lastniku Jan. Novaku.

Posestvo z mlinom na eden tečaj (zmiraj močna voda), 2 oralna vinograda, 2 oralna njive, 4 orale travnišča s sadnim drevjem, 1 oral loga, poslopja nova in vsa v dobrem stanu, se zelo po ceni proda. Terezija Mihelič v Šegi, pošta Makole.

213 3—1

Acitelinaparat, za 10 močnih luči, v dobrem stanu, se po ceni proda. Vinc. Šuster, Vitanje.

207 3—1

Odda se.

Stanovanje blizu Pragarskega, sposobno za vsako obrt, se odda. Vpraša se pri upravnštvo.

208 3—1

Proste službe.

Kolarskega mojstra sprejme v stanovanje Anton Koren, kovač v Gornjih Pobrežah pri Mariboru št. 28. 212 2—1

V najem se da.

Grajsčina Turniš pri Ptaju da mlin in hiša za več let v najem. Več se izve pri oskrbniku.

200 2—1

V najem se išče.

Majhna trgovina za špecerijsko blago s stanovanjem, v kakem predmetju se išče v najem. Ponudbe naj se pošljajo na upravnštvo lista.

172 3—3

Razno.

Dve deklici se sprejmeta na hrano in stanovanje. Kje, pove upravn. 207 3—1

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10—6

zarezane strešne opeke

(Strangfatz - Dachziegel)

rudeče in črne in

○ ○ ○ ○ glinastih pečij ○ ○ ○ ○

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najniže cene.

Solidna, dobra in točna postrežba.

Semena! — Semena!

Vse vrste

travnega semena

kakor tudi deteljsko, gozdno in zeliščno seme
v izvrstni kvaliteti,

ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12—8

M. Berdajs,
Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor
na Sofijnem trgu.

Anton Viher, 194 5—3

mizarski mojster

v Mariboru, Koroške ulice 31

absolvent strokovne šole v Gradcu, se priporoča veleč.
duhovščini in velec. p. n. občinstvu v izdelovanju vseh
mizarskih izdelkov kakor duri, okenj, portalov, stropov
itd. Kompletne uprave za cerkve, šole in zavode, za
stanovanja, vile, hotele, urade kakor tudi prodajalne.
Vlaganje parketnih in lesenih tal.

Točna postrežba in nizke cene.

• Originalni vzorci so vedno na razpolago. •

NOVE PESMI.

Trije cerkveni napevi

za mešane glasove.

208 2—1

1. **K pridigi.**
2. **K pridigi ob Marijinih praznikih.**
3. **Križevi poti.**

Uglasbil **Ivan Ocvirk.** Cena partituri **80 v.** pet izvodov
pa **5 K.** poština **5 v.** — Dobe se še tudi:**Deset napevov k blagoslovu.** Šest za mešani, štirje za moški
zbor. Uglasbil: I. O. Partitura s 4 glasovi stane **2 K.** poština **10 v.**

Založil skladatelj v Gornjemgradu.

Vabilo

k čebelarskemu tečaju,

ki se priredi pri **Sv. Andražu** v Slov. gor dne 28. in 29. junija 1903 začetnikom čebeloreje; drugi dan se vrši znanstvena razprava tudi za zrelejše čebelarje. Tečaj se konča z zabavnim večerom. Kdor se želi vdeležiti tečaja, naj blagovoli to naznani podpisanim prireditelju do 20. junija, da je mogoče poskrbeti potrebnih zavetišč. Želeti je, da se oglaši mnogo vdeležencev, zlasti izmed inteligence. Število vdeležencev je neomejeno, pristop prost in za vsakega. Natančni spored se bo svoječasno naznani. — K pravobilni vdeležbi vabi **Janez Juranič**, čebelar in učitelj čebeloreje. Pošta: Sv. Andraž v Slov. gor. pri Ptiju, Štajersko. 202 2—2

VABILO

na 205 1—1

redni občni zbor

Kmetijskega društva na Rečici ob Savinji

koji se bodo vršili v nedeljo, dne 3. maja 1903, ob 3. uri popoldne v gostilni 'Tostovršnika'.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev letn. računa za 1. 1902. 3. Dopolnilna volitev načelstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Sprememba pravil. 6. Slučajnosti. — K obilni vdeležbi vabi zadružnike

Načelstvo.

Zahvala.

Povodom nepričakovane smrti in prebitke izgube naše hčere,
sestre, oziroma soproge gospe**Marije Gašparič roj. Marin,**

bivše posestnice v Sejaneh,

se zahvaljujemo vsem, ki so nam bili v tej neizrekljivi britkosti v tolajoči in pomoč, ker se nismo takrat mogli vsakemu posebej zahvaliti, zato pa sedaj vsem skupaj izrekamo srčno zahvalo, v prvi vrsti prečast. gg. domaćima duhovnikoma, č. g. dekanu in kaplanu, ki so za rajno opravili duhovna opravila, hvalo izrekamo spoštovanim domaćim pevcem za ginaljivo žalostinko ob grobu, kakor tudi njenim in mojim sorodnikom ter vsem sosedom znancem in prijateljem, kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo pri pogrebu.

Pristavljam še tudi srčno prošnjo: Spominjajte se rajne v pobožni molitvi! — Bog Vam povrni!

V SEJANCI, dne 1. aprila 1903.

211 1—1

Franc in Marija Marin,

stariši.

Liza Marin,

sestra.

Josip Gašparič,

soprog.

Razglas.

V dobi od 11. do 13. majnika t. l. se bodo vršili na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru 206 1—1

vrtnarski zelenjadorejski tečaj.

Ob tej priliki se bodo poučevalo teoretično in praktično, kako se razne povrnine pridelujejo in kako da se vporabljajo. Poučevalo in razkazovalo se bodo od 9. do 11. ure dopoldne pa od 2. do 4. ure popoldne. Tega tečaja se lahko vdeleži 20 do 30 oseb.

Za sprejem se je treba zglasiti do 5. majnika pri podpisanim ravnateljstvu.

Ravnateljstvo deželne sadjarske in vinarske šole v Mariboru.